Divizia B LA OLIMPIA SATU MARE

NEPRIMENIREA LOTULUI ȘI CONSECINȚELE EI

Pentru cei mai mulți dintre amatorii de fotbal sătmăreni, pentru cei ce cunosc mai îndeaproape frămîntările de mai mulți ani ale secției de fotbal din cadrul A. S. Olimpia, situația în care se află favorita lor (ocupă locul 15 în clasamentul seriei secunde), nu surprinde în mod special. Dar pentru a înțelege mai bine cauzele care au determinat această sincopă în evoluția echipei, este necesară o scurtă retrospectivă.

Cu cîțiva ani în urmă, un colectiv inimos de jucători antrenori, conducători ai secției și ai asociației sportive Olimpia, participantă în campionatul Diviziei C, s-a consacrat unui obiectiv ce devenise obsesie : promovarea în eșalonul secund al fotbalului nostru. Barajul de la Cluj (1969) a încununat cu succes eforturile depuse de cei la care ne refeream mai sus.

Meritul acestora rezidă mai cu seamă în aceea că succesul dobîndit a fost datorat unei garnituri de jucători în exclusivitate localnici, fotbaliști tineri, mulți dintre ei dovedind calități frumoase pentru acest sport. Rezultatele primelor evoluții în Divizia B (locul 6 în ediția 1969—1970 și 1970—1971), au fost pe măsura valorii lotului.

În returul campionatului precedent, Olimpia s-a resimțit însă că pe urma plecării mai multor jucători de bază. Este vorba de **Both** (transferat la Dinamo București), **Bocșa** (plecat la fosta divizionară A, C.F.R. Timișoara), **Dobrescu** (la F. C. Argeș), **Popa** (la Minerul Baia Mare) în timp ce **Kincses** a fost grav accidentat la Anina (dublă fractură a piciorului). Prin plecarea acestora, echipa a fost lipsită de coordonatori la mijlocul terenului, de atacanți capabili etc. Într-un cuvînt, s-a dereglat întregul mecanism al unei formații care, în mod firesc, trebuia să se afirme mai pregnant printre competitoarele diviziei secunde.

A nu fi căutat înlocuitori măcar de valori apropiate pe posturile celor plecați, îndeosebi de mijlocaș-coordonator și de realizator, a fi neglijat perspectiva imediată, iată ce se poate reproșa celor care răspundeau de destinele fotbalului de la Olimpia. Drept consecință, Olimpia a obținut un bilanț prea puțin satisfăcător atît în returul ediției 1970—1971, cît și, mai ales, în toamna aceasta. Dacă despre apărare se poate spune că a fost compartimentul forte, argument ilustrat și de faptul că în majoritatea cazurilor (excepție fiind jocul, cu Politehnica Timișoara, din turul recent încheiat), Olimpia a fost înfrîntă la cîte un gol diferență. Înaintarea, în schimb, s-a dovedit extrem de ineficace : **în ultimele 15 partide a înscris doar de opt ori.**

Ca orice alt domeniu de activitate, fotbalul reclamă înnoiri, îmbunătățirea continuă a potențialului tehnic și tactic, atît pentru a surprinde partenerul de întrecere, cît și pentru a da suporterului certitudinea că asistă la un proces de neîncetată ascensiune.

În situația Olimpiei o asemenea măsură se impunea, așa cum arătam, tocmai datorită amintitelor plecări. Redistribuirea unor jucători pe posturi-cheie (readucerea lui **Petz** și **Borota** în linia mediană, trimiterea lui **Bathori II**, al cărui atu în fotbal este doar șutul, în centrul liniei de atac) putea îmbunătăți jocul echipei sătmărene.

Dintr-o formație de juniori ajunsă în sferturile de finală ale campionatului din 1970 n-a fost promovat decît un singur jucător **(Bathori II)**, deși în această echipa mai existau cîteva talente **(Țuțuraș, Lazăr, Vajda)**. Reproșul nostru nu vizează titularizarea obligatorie a unor tineri, ci faptul că aceștia nu a fost încercați în mai multe jocuri, nu cînd și cînd pentru cîte 10—15 minute. Pentru că am ajuns la acest capitol să reținem și faptul că pînă la crearea centrului de antrenament pentru copii și juniori (1971), secțiile de fotbal ale asociațiilor sportive din Satu Mare n-au avut echipe de pitici, că mulți ani munca de formare a tinerilor jucători a fost total nesatisfăcătoare. Ne referim nu numai la conducerile secțiilor de fotbal, la antrenori, la organele C.J.E.F.S., ci și la cele de U.T.C., de pionieri și, nu în ultimul rînd, la cele din învățămînt și la gospodarii orașului, ultimii neglijînd amenajarea unor terenuri de joacă pentru copii în cartierele orașului.

La explicarea unor cauze (mai apropiate) comportării necorespunzătoare a Olimpiei în actuala ediție a campionaitului își aduce contribuția, prin rîndurile de mai jos, și tov. **Emil Terebeși**, secretarul **A.S. Olimpia :**

„După încheierea campionatului trecut, datorită plecării unora dintre fotbaliști, la nivelul secției trebuiau să se depună eforturi pentru întărirea lotului. Acest lucru nu s-a făcut. În afara celor plecați și a accidentării lui Kincses au mai existat și alte indisponibilități (Jula, Knoblau), oameni de bază, accidentați și ei. În lotul echipei mai există jucători (Samu, Kőnig, Leș) care, după părerea mea nu corespund nivelului actualelor cerințe în ecnipe de „B". Cît despre pregătirile pentru actualul campionat, se poate spune că ele au început cu mare întîrziere. Există un progres din punct de vedere al sporirii capacității de efort, dar încă mai este mult de lucru în această privință. Cîteva cuvinte despre public. Fără a-l considera principal vinovat, socotesc că spectatorii nu au fost alături de echipă tocmai în momentele grele pentru ea. Nici ca prezență la stadion (deci insuficientă contribuție la îmbunătățirea bazei material-financiare), nici ca aliat al jucătorilor, încurajîndu-i așa cum se face pe multe alte terenuri. În această privință este suficient să amintesc că echipa joacă mai bine în deplasare ! Dat fiind faptul că acum există preocupări pentru promovarea unor elemente tinere, talentate în echipă — între altele reintegrarea lui Kincses — și faptul că în retur avem de susținut opt partide pe teren propriu, sîntem optimiști în ce privește rămînerea Olimpiei în Divizia B și, mai ales, în îmbunătățirea continuă a jocului"

ȘTEFAN VIDA
corespondent

PREZENTE SEMNIFICATIVE

Gheorghe CAZAN

• PROGRESUL BRĂILA •

A început fotbalul, promițător, la o vîrstă fragedă (14 ani) la Dunărea Brăila. Calitățile de bun acroșeur, detenta excelentă l-au impus și, după numai doi ani, îl găsim în echipa de juniori a clubului brăilean. Stagiul odată efectuat, pretențiile cresc și **Gheorghe Cazan** debutează în Divizia C la 19 ani

Anii au trecut, echipa și-a schimbat denumirea (mai întîi Constructorul, apoi Laminorul, Metalul etc.) iar azi, la cei 31 de ani ai săi, **Aurică**, după cum este numit de colegii săi de echipă, este omul de nădejde al apărării Progresului, formație în care suporterii din orașul de pe Dunăre își puneau mari speranțe la începutul campionatului.

— În cei opt ani de activitate în „B" (n.n. : unde a debutat în 1963), care a fost ediția cu cea mai bună comportare a echipei ?

— Indiscutabil, cea de anul trecut. La un moment dat ni se deschideau perspectivele promovării în prima divizie, finișul a fost mai slab și ,astfel, ne-am mulțumit cu locul 4.

— Și rezultatul cel mai bun ?

— 0—0 cu Dinamo București, anul acesta, în „Cupa României". Pentru noi a fost un mare succes obținerea scorului alb în fața unor cunoscuți internaționali ca Lucescu, Dumitrache, Dinu etc.

— Am aflat că ați jucat, datorită necesităților echipei, și mijlocaș, și fundaș lateral, și fundaș central. Pe care din toate acestea îl preferați ?

— Pentru că îmi place să dau piept cu omul de gol, prefer postul de fundaș central.

— Sportul studențesc s-a distanțat cu cinci puncte în fruntea clasamentului seriei dv. Credeți că sînt suficiente pentru promovare ?

— În mod normal, da. Mai ales că formația studenților bucureșteni a învățat, printre altele, de la antrenorul ei, Ion Motroc, să-și apere șansele cu multă hotărîre. E o echipă realistă, aș zice, deși, după opinia mea, formația cea mai îndreptățită pentru ocuparea unui loc în Divizia A este Progresul București. Nu spun asta pentru afinități de... denumire, dar socotesc că are lotul cel mai bun. În prima parte a întrecerii, o pretendentă la titlu se dovedise și F. C. Galați, dar a intervenit acea cădere ce a urmat după meciul cu Progresul nostru, din etapa a VII-a. Am cîștigat cu 2—0 și F. C. Galați nu și-a mai revenit decît prin etapa a XII-a. Clubul gălățean se prezintă foarte bine din punct de vedere organizatoric și poate că în primăvară, cu Constantin Teașcă la conducerea echipei...

— Ca orice fotbalist, aveți, desigur, o dorință. Poate fi încredințată tiparului ?

— Și încă cu plăcere : să aniversez 20 de ani de activitate pe terenul de fotbal !

— Succes !

PAVEL PEANĂ
corespondent

Divizia C

CEI 514 ARBITRI ȘI... PROBLEMELE CREATE DE EI

Odată încheiată prima jumătate a campionatului Diviziei C, să vedem cum s-au achitat „cavalerii fluierului" de sarcina încredințată, aceea de a duce la bun sfîrșit desfășurarea normală a celor 1 079 de jocuri cît însumează totalul confruntării celor 167 de echipe cuprinse în cele 12 serii ale competiției.

Trecînd în revistă numărul arbitrilor care au reușit (sau nu) să conducă cu competență, ne vom opri în dreptul cifrei de 514, cifră care reprezintă suma arbitrilor din loturile divizionare A, B și C. Dacă cei 363 de arbitri din lotul C. au avut prioritate, adică au fost delegați frecvent, etapă de etapă, fie la centru, fie la linie, nici cellalți (120 din lotul B și 31 din lotul A) nu au „scăpat" periodic de conducerea unor jocuri „cheie". Iată deci că Biroul Colegiului central — **tocmai în scopul de a asigura un climat sănătos în timpul desfășurării jocurilor ca și pentru o perfectă interpretare a regulamentului** — a delegat alternativ, trecînd prin filtrul competenței, pe toți arbitrii divizionari, indiferent de loturile din care făceau parte. Cei mai mulți au reușit să ducă la bun sfîrșit sarcina încredințată, unii însă...

Dînd cezarului ce-i al cezar, făcînd abstracție de grupul celor merituoși, pe care i-am enumerat într-un chenar separat, observăm cu stupoare că nu mai puțin de 33 de arbitri s-au făcut vinovați de diverse abateri în turul campionatului, sancțiunile dictate acestora adunate la un loc, echivalînd cu incredibila cifră de șase ani și opt luni ! Recordul în materie este deținut de **I. Zare** (Oradea), suspendat pe termen de un an de C.J.E.F.S. Bihor, care a încercat obținerea unui minor avantaj material (a cerut o minge din import echipei Constructorul Baia Mare). Îl urmează în ordine **Gh. Puchiu** (Călărași), **St. Moldovan** (Sighetul Marmației) și **E. Matei** (P. Neamț) cu cîte 6 luni; **C. Tărîță** (Bacău) — 5 luni ; **E. Călinescu** (Reșița) — 4 luni ; **M. Birsan** (Ilfov) **S. Plev** (Reșița), **V. Popovici** (Botoșani), **D. Grigoriu** Tr. Severin), **M. Doroghi** (Satu Mare), **M. Izghireanu** (Timișoara), **St. Mareș** (Petroșani) și **St. Aron** (Petroșani) — 3 luni, **M. Ostafciuc** (Deva), 2 luni ; **Fr. Onicel** (București), **N. Păvălucă** (București) — 6 etape ; **A. Tampoș** (Orașul Victoria), **M. Popa** (Brăila), **Fl. Nicolae** (Hunedara), **M. Mitschang** (Timișoara) — 4 etape ; **D. Covoran** (Orașul Gh. Gheorghiu-Dej), **O. Constantinescu** Galați) — 3 etape ; **I. Leahevici** (București), **O. Ciuclea** (Oradea) — 2 etape ; **St. Constantinescu** (București), **I. Mănescu** (București), **I. Mihnea** (Iași), **M. Fediuc** (Suceava), **L. Ferenczi** (Timișoara) — cîte o etapă. Acestora li se mai adaugă încă trei arbitri care, deși făcînd parte dintr-o categorie superioară de calificare, adică lotul divizionar B au fost și ei suspendați după cum urmează: **I. Panait** (Petroșani) — 3 luni; **C. Braun** (Brașov) — o lună ; **Gh. Botescu** (Moreni) — o etapă.

Cauzele acestor sancțiuni sînt multiple : **lipsă de autoritate și teamă de răspundere ; părtinirea echipelor gazdă ; plasamentul necorespunzător pe teren, care a dus la neobservarea unor infracțiuni ; insuficienta colaborare dintre arbitrul de centru și cel de linie ; neacordarea** (sau anularea) **unor goluri, decizii asupra cărora a plutit dubiu și care au creat confuzii și au generat nervozitate în rîndul jucătorilor și chiar a spectatorilor ; nesancționarea unor poziții evidente de ofsaid și aplicarea greșită a legii avantajului ; absența nemotivată la unele partide.** Iată motivele pentru care arbitrii mai sus citați au fost sau sînt încă nevoiți (cei cu pedepse pe termen îndelungat) să ia parte la jocuri doar ca simpli spectatori.

Din investigațiile făcute, au mai fost scoase la iveală și alte constatări :

• A surprins faptul că unii cavaleri ai fluierului nu s-au conformat hotărîrii F.R.F. care arată că deplasarea din localitatea de reședință în aceea a desfășurării meciului se efectuează numai cu mijloace de transport C.F.R. sau I.R.T.A. (deplasare achitată prin barem) și nicidecum cu mijloace personale (autoturisme) care, în unele cazuri, i-au pus pe cîțiva arbitri în nedorita situație de a nu ajunge în timp util în orașul respectiv (exemple : **I. Panait, C. Muha, I. Palade**) ;

• O mare greutate în cursivitatea delegărilor a constituit-o și faptul că unii arbitri nu au anunțat în termen (cel puțin zece zile înainte) indisponibilitatea lor, ceea ce a necesitat din partea Biroului Colegiului central o reprogramare în pripă și, implicit, o dereglare a sistemului de delegări ;

• Completarea superficială a foilor de arbitraj, a îngreunat analizarea principială a unor fapte comise în timpul jocurilor și întîrzierea în luarea unor măsuri atît din partea Comisiei de competiții și disciplină, cît și a Biroului Colegiului central ;

ARBITRII EVIDENȚIAȚI : **I. Doncea, S. Ene, T. Istrate, I. Roibănescu, V. Roșu, V. Teciu (București) ; I. Filip (Abrud) ; I. Lăcătiș (Arad) ; N. Marinescu (Pitești) ; E. Steresecu (Curtea de Argeș) ; A. Ghigea, P. Gherpeș (Bacău) ; V. Iacob (Oradea) ; N. Lihaci (Măgura Codlei) ; A. Mihăilescu (Făgăraș) ; P. Căprită (Brăila) ; Gh. Ene, C. Teodorescu (Buzău) ; I. Joldoș, F. Berger (Cluj) ; V. Popescu (Turda) ; A. Grozavu (Constanța) ; I. Traian, I. Croitoru (Craiova) ; Gh. Botezatu (Galați) ; I. Ștefănită (Hunedoara) ; M. Pădureanu (Deva) ; I. Rusen (Feteși) ; C. Litu, A. Sandor (Iași) ; C. Blaj (Ilfov) ; E. Voicu (Oltenița) ; P. Gavril (Baia Mare) ; T. Moisescu, I. Vicol (Tr. Severin) ; F. Mozes, A. Szilaghi (Tg. Mureș) ; V. Bărută, M. Iosif (P. Neamț) ; F. Cenea (Caracal) ; R. Avramescu (Ploiești) ; M. Pop (Satu Mare) ; A. Krassowski (Zalău) ; I. Banciu, A. Negru (Sibiu) ; K. Reinerth (Mediaș) ; M. Toma (Fălticeni) ; I. Bogdanov, E. Krepil, I. Marcu (Timișoara) ; C. Săndulescu (Vaslui) ; I. Oprișan (Focșani).**

COLEGII JUDEȚENE CARE NU AU AVUT ARBITRI SUSPENDAȚI : Alba, Arad, Argeș, Bistrița, Buzău, Cluj, Constanța, Covasna, Dîmbovița, Dolj, Galați, Gorj, Harghita, Mureș, Olt, Prahova, Sălaj, Sibiu, Teleorman, Vîlcea, Vrancea

• Relatarea ireală, cocoloșirea în raportul arbitrului de centru a unor greșeli săvîrșite de tușieri, trecîndu-se cu foarte multă ușurință peste unele lipsuri care au fost semnalate pe parcursul jocului pentru simplul motiv că **„doar colegi sîntem..."**

Iată, așadar, cîteva din carențele arbitrajelor prestate toamna aceasta în Divizia C. Ne bucură numărul mic de sancționați față de cifra totală a conducătorilor celor 1 079 de meciuri, dar, în același timp nu putem trece cu vederea peste cei șase ani și opt luni cît totalizează sancțiunile. Această cifră credem că impune în aprecierea arbitrilor o sită mai deasă, o triere valorică în stare să asigure „cavaleri ai fluierului" cu o prestanță morală fără reproș, cu o bună pregătire nu numai fizică, ci și teoretică sau practică, calități cu care să contribuie la buna desfășurare a partidelor din Divizia C.

Gheorghe NERTEA

...Acești arbitri minunați și mașinile lor zburătoare !
Desen de **AL. CLENCIU**